



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului

în cauza civilă

Mariana Culeac împotriva Statului Republica Moldova, reprezentat de
Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii
Procuratura Generală a Republicii Moldova și Curtea de Apel Centru
(repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile organului de urmărire
penală și ale procuraturii)

împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-400/25
NR. PIGD 2-24010601-01-2ra-24062025)

Scoaterea persoanei de sub urmărire penală pe temei de reabilitare. Interpretarea art. 3 și 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție. Repararea prejudiciului moral.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Russu)
Curtea de Apel Centru (jud. M. Anton, D. Dulghieru, C. Roșca)

9 septembrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele Marianeii Culeac,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ana Cucerescu,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 ianuarie 2024, Mariana Culeac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Statului Republica Moldova, reprezentat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova și Curtea de Apel Chișinău, solicitând încasarea din bugetul de stat a sumei de 300 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Reclamanta a invocat că, la 23 august 2022, în cadrul cauzei penale nr. *****, a fost recunoscută în calitate de bănuît în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 310 alin. (1) din Codul penal.

3. Mariana Culeac a susținut că a negat implicarea sa în faptele imputate și a colaborat cu organul de urmărire penală pentru stabilirea circumstanțelor cauzei.

4. Prin ordonanța Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, din 14 septembrie 2022, s-a dispus scoaterea Marianeii Culeac de sub urmărire penală, pe motiv că în acțiunile acesteia nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate.

5. Reclamanta a afirmat că acțiunile organelor de drept i-au cauzat suferințe morale, manifestate prin stres, anxietate, neliniște și disconfort psihologic. A considerat că scoaterea sa de sub urmărire penală constituie un act de reabilitare și dă naștere dreptului la repararea prejudiciului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 6 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 7 iunie 2024, avocatul Alexandru Savva, în interesele Marianeii Culeac, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele Mariane Culeac, și s-a menținut hotărârea din 6 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că Mariana Culeac a avut calitatea de bănuț în cauza penală nr. 2022420886 timp de 23 de zile.

10. Instanța de apel a constatat că în privința Mariane Culeac nu au fost aplicate măsuri procesuale de constrângere, aceasta nefiind supusă reținerii, arestării preventive, arestului la domiciliu, controlului judiciar, obligației de a nu părăsi localitatea sau țara. La fel, nu au fost aplicate sechestre și nu au fost efectuate percheziții, interceptări ale convorbirilor telefonice sau ridicări de corespondență.

11. Curtea de apel a reținut că, deși scoaterea persoanei de sub urmărire penală reprezintă un act de reabilitare, pentru admiterea acțiunii nu este suficientă întrunirea condițiilor prevăzute de art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, fiind necesară și întrunirea condițiilor prevăzute de art. 3 alin. (1) din aceeași lege.

12. Instanța de apel a concluzionat că la materialele cauzei nu există probe care să confirme că actele procedurale emise în privința Mariane Culeac ar fi fost declarate ilegale. Din acest motiv, a considerat că nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii statului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

13. La 23 iunie 2025, avocatul Alexandru Savva, în interesele Mariane Culeac, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii din 6 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

14. În motivarea recursului, recurenta a făcut trimitere la art. 432 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă și a susținut că instanțele ierarhic inferioare au interpretat greșit prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

15. Recurenta a menționat că recunoașterea sa în calitate de bănuț și scoaterea ulterioară de sub urmărire penală, pe motiv că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunii, constituie temei de reabilitare și dă naștere dreptului la repararea prejudiciului.

16. A mai invocat că soluția instanței de apel este contrară practicii Curții Supreme de Justiție în cauze similare și că nu este necesară existența unui act separat prin care acțiunile organului de urmărire penală să fie declarate ilegale.

17. Recurenta a susținut că una dintre infracțiunile imputate, prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal, făcea parte la acel moment din categoria

infraacțiunilor deosebit de grave și era sancționată cu închisoare de la 8 la 15 ani, fapt care i-a provocat stres și incertitudine.

18. Totodată, recurenta a formulat critici privind modul în care instanța de apel a soluționat cauza în perioada în care fusese formulată o cerere de strămutare și a invocat nerespectarea procedurii de citare în instanța de apel.

19. La 24 februarie 2026 și ulterior la 23 iunie 2026, Mariana Culeac a depus considerații aferente cererii de recurs, prin care a completat argumentele formulate anterior.

20. În considerațiile depuse, recurenta a solicitat să fie luată în considerare, în special, decizia Curții Supreme de Justiție din 11 iunie 2026 în cauza Dionis Guglea împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, dosarul nr. 2ra-550/24.

21. Recurenta a menționat că în cauza respectivă Curtea Supremă de Justiție a reținut că punerea unei persoane sub acuzație penală, urmată de scoaterea sa de sub urmărire penală pe temei de reabilitare, dă naștere dreptului la repararea prejudiciului în temeiul art. 3 lit. a), coroborat cu art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

22. De asemenea, Mariana Culeac a făcut trimitere la practica Curții Supreme de Justiție (deciziile nr. 2ra-621/23, nr. 2ra-1121/23, nr. 2ra-1061/23, nr. 2ra-1144/24), precum și la alte cauze în care au fost acordate despăgubiri pentru prejudiciul moral.

23. Prin aceleași considerații, Mariana Culeac a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată. A indicat că a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei pentru reprezentarea în prima instanță și în sumă de 4 000 de lei pentru serviciile suplimentare acordate în instanța de apel și în instanța de recurs.

24. Totodată, recurenta a solicitat compensarea taxelor de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată, a cererii de apel și a cererii de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

26. Articolul 431 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

(3) Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

(4) Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

27. Articolul 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.”

28. Articolul 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

29. Articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

30. Articolul 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: b) să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.”

31. Art. 82 din Codul de procedură civilă:

„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.”

32. Articolul 94 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

[...]

(3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii.

(4) Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunță o nouă hotărâre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.”

33. Articolul 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă:

(1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

(1¹) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.”

34. Articolul 23 alin. (3) din Codul de procedură penală:

„(3) Persoana achitată sau în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum și să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat.”

35. Articolul 284 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) din Codul de procedură penală:

„(1) Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.

(2) Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuit sau învinuit și se constată că:

[...]

2) există vreuna din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1)-3).”

36. Articolul 2 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) Acțiunile ilicite sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).”

37. Articolul 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală;

[...]

(2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.”

38. Articolul 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești:

„Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

[...]

b. scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.”

39. Articolul 10 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești:

„Dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.”

40. Articolul 11 alin. (1)-(3) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„(1) Mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare:

a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă;

- b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată;
 - c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei;
 - d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată;
 - e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei;
 - f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice;
 - g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate;
 - h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.
- (2) Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală.
- (3) În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.”

41. Articolul 2007 alin. (1) lit. a) din Codul civil:

„(1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri:

a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.”

42. Articolul 2037 alin. (1)-(3) din Codul civil:

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

43. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, Completul de judecată constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Centru a fost pronunțat în ședință publică la 17 iunie 2025. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 6 noiembrie 2025 (f.d. 162). Recursul a fost declarat la 23 iunie 2025. Prin urmare, recursul este depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

44. Prin prisma art. 444 din Codul de procedură civilă, examinarea cauzei civile în ordine de recurs s-a realizat în lipsa participanților la proces, întrucât Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a considerat inoportună invitarea acestora, din motiv că argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite verificarea legalității hotărârilor atacate.

45. Potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică, în limitele criticilor formulate în recurs, legalitatea deciziei instanței de apel prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă

46. În cererea de recurs, recurenta a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă și a menționat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat greșit prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

47. Completul de judecată menționează că, după cum a fost expus deja în jurisprudența Curții Supreme de Justiție (încheierea nr. [2ra-883/24, §61](#)), temeiurile stabilite la art. 432 alin. (1) lit. a) și art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă nu pot fi invocate simultan, deoarece ele se exclud reciproc.

48. În prezenta cauză este aplicabil temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, deoarece problema de drept ridicată prin recurs a fost deja soluționată în jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

49. Problema principală constă în a stabili dacă persoana care a fost recunoscută în calitate de bănuیت și ulterior scoasă de sub urmărire penală pe motiv că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunii are dreptul la repararea prejudiciului în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, fără existența unui alt act prin care acțiunile organului de urmărire penală să fie declarate ilegale.

50. Instanțele ierarhic inferioare au considerat că simpla scoatere a reclamantei de sub urmărire penală pe temei de reabilitare nu este suficientă pentru angajarea răspunderii statului și că trebuie să existe un act separat prin care acțiunile organului de urmărire penală să fie declarate ilegale.

51. Completul de judecată constată că această interpretare nu corespunde jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

52. În cauza nr. [2ra-550/24](#), Curtea Supremă de Justiție a reținut că, prin prisma art. 3 lit. a), coroborat cu art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, persoana are dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile neîntemeiate ale autorităților statului atunci când a fost recunoscută în calitate de bănuیت și ulterior scoasă de sub urmărire penală din lipsa elementelor infracțiunii.

53. În aceeași cauză, Curtea Supremă de Justiție a stabilit că dreptul la repararea prejudiciului se naște odată cu ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

54. Curtea Supremă de Justiție a mai reținut că scoaterea de sub urmărire penală pentru lipsa elementelor infracțiunii este un temei suficient pentru angajarea răspunderii statului, iar caracterul ilicit al acțiunilor rezultă, în condițiile respective, din ordonanța de scoatere de sub urmărire penală.

55. Această interpretare a fost menținută și în cauza nr. [2ra-1744/23](#), în care Curtea Supremă de Justiție a stabilit că dreptul persoanei la repararea prejudiciului se naște odată cu emiterea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală pentru lipsa elementelor infracțiunii. Prin urmare, nașterea dreptului la despăgubire nu este condiționată de existența unei hotărâri sau a unui alt act distinct prin care să fie constatată ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală.

56. Aceeași orientare se regăsește și în jurisprudența Curții Supreme de Justiție formată în cauzele nr. [2ra-621/23](#), nr. [2ra-1121/23](#), nr. [2ra-1061/23](#), nr. [2ra-1144/24](#), ceea ce confirmă existența unei practici constante în materia aplicării art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

57. În prezenta cauză este stabilit că, la 23 august 2022, Mariana Culeac a fost recunoscută în calitate de bănuît în cauza penală nr. ***** pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 310 alin. (1) din Codul penal.

58. Prin ordonanța procurorului din 14 septembrie 2022, Mariana Culeac a fost scoasă de sub urmărire penală, pe motiv că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate.

59. Potrivit art. 284 alin. (1) din Codul de procedură penală, scoaterea persoanei de sub urmărire penală este act de reabilitare. Totodată, art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 stabilește în mod expres că dreptul la repararea prejudiciului apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală pe temei de reabilitare.

60. În aceste condiții, Completul de judecată constată că în privința Mariane Culeac sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. a) și art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

61. Faptul că Mariana Culeac nu a fost reținută, arestată, supusă percheziției sau unei alte măsuri de constrângere nu exclude dreptul său la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală.

62. Aceste circumstanțe au importanță la stabilirea mărimii compensației, dar nu pot constitui temei pentru respingerea integrală a acțiunii.

63. Prin urmare, instanța de apel a interpretat greșit art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 atunci când a condiționat dreptul reclamantei la repararea prejudiciului de existența unui alt act prin care să fie constatată ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală.

64. Această interpretare este contrară jurisprudenței Curții Supreme de Justiție și, respectiv, este întrunit temeiul de recurs prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

65. Având în vedere că recursul este admis pentru interpretarea greșită a normelor de drept material, cu casarea integrală a actelor judecătorești contestate și pronunțarea unei noi hotărâri, Completul de judecată consideră că nu este necesară examinarea separată a celorlalte critici formulate în recurs, acestea neputând conduce la o soluție mai favorabilă recurenteii.

66. În continuare, Completul de judecată urmează să stabilească mărimea compensației pentru prejudiciul moral.

67. În conformitate cu art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, la stabilirea cuantumului compensației urmează a fi luate în considerare gravitatea infracțiunii imputate, durata urmăririi penale, natura și gravitatea ingerinței în drepturile persoanei, suferințele psihice suportate, existența măsurilor de constrângere și alte circumstanțe concrete ale cauzei.

68. Completul de judecată constată că Mariana Culeac a avut calitatea de bănuیت timp de 23 de zile, în perioada 23 august 2022 – 14 septembrie 2022. Aceasta nu a fost privată de libertate, în privința sa nu au fost aplicate măsuri preventive, nu au fost efectuate percheziții și nu a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor.

69. Totodată, din materialele cauzei nu rezultă că urmărirea penală în privința Marianei Culeac ar fi produs consecințe profesionale sau sociale importante ori că informația despre acuzațiile aduse ar fi avut o rezonanță publică semnificativă.

70. Pe de altă parte, Completul de judecată ține cont de gravitatea acuzațiilor aduse reclamantei.

71. Marianei Culeac i-a fost imputată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, care, potrivit legii în vigoare la acel moment, făcea parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave și era sancționată cu închisoare de la 8 la 15 ani.

72. Faptul că reclamanta a fost bănuیت de săvârșirea unei asemenea infracțiuni era de natură să îi provoace stres, neliniște și incertitudine cu privire la situația sa juridică, chiar dacă perioada în care a avut calitatea de bănuیت a fost relativ scurtă și nu i-au fost aplicate măsuri de constrângere.

73. La stabilirea cuantumului despăgubirii, Completul de judecată ține cont și de practica Curții Supreme de Justiție în cauze similare.

74. În cauza Vasile Diaconu împotriva Ministerului Justiției al RM, dosarul nr. [2ra-1697/22](#), reclamantul a fost recunoscut în calitate de bănuیت pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal și ulterior a fost scos de sub urmărire penală pentru lipsa elementelor infracțiunii, fără aplicarea unor măsuri privative de libertate, fiind acordată o compensație de 5 000 de lei.

75. În cauza Alexei Dimitrov împotriva Ministerului Justiției al RM, dosarul nr. [2ra-362/24](#), reclamantul a avut calitatea de bănuț pentru o perioadă scurtă și nu a fost privat de libertate, fiind acordată o compensație de 5 000 de lei.

76. În cauza Oxana Lupa împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, dosarul nr. [2ra-67/23](#), pentru calitatea de bănuț timp de 2 luni și 25 de zile într-o cauză privind o infracțiune gravă, a fost considerată rezonabilă suma de 5 000 de lei.

77. În cauza Nicolae Ciobanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, dosarul nr. [2ra-1523/23](#), pentru calitatea de bănuț timp de aproximativ un an într-o cauză privind o infracțiune mai puțin gravă, a fost considerată rezonabilă suma de 10 000 de lei.

78. În cauza Ion Crețu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, dosarul nr. [2ra-1744/23](#), Curtea Supremă de Justiție a stabilit suma de 15 000 de lei, ținând cont de durata procedurii, lipsa măsurilor privative de libertate, gravitatea acuzațiilor și lipsa unor consecințe sociale sau profesionale importante.

79. Din practica menționată rezultă că mărimea prejudiciului moral nu se stabilește numai în funcție de durata calității de bănuț. Urmează a fi luate în considerare toate circumstanțele cauzei, inclusiv gravitatea infracțiunii imputate și intensitatea ingerinței.

80. În prezenta cauză, perioada de 23 de zile a fost redusă, iar reclamantei nu i-au fost aplicate măsuri de constrângere. Totodată, acuzațiile au inclus o infracțiune deosebit de gravă, sancționată la acel moment cu pedeapsa închisorii de până la 15 ani.

81. În aceste condiții, Completul de judecată consideră că suma de 300 000 de lei solicitată de Mariana Culeac este excesivă și nu corespunde circumstanțelor cauzei.

82. Totodată, respingerea integrală a pretenției privind repararea prejudiciului moral nu este justificată, deoarece reclamanta a fost supusă unei urmăriri penale care s-a finalizat prin scoaterea sa de sub urmărire penală pe temei de reabilitare.

83. Având în vedere durata aflării în calitate de bănuț, gravitatea infracțiunilor imputate, lipsa măsurilor de constrângere, lipsa unor consecințe profesionale sau sociale importante și practica Curții Supreme de Justiție în cauze similare, Completul de judecată apreciază că suma de 8 000 de lei constituie o compensație rezonabilă și echitabilă.

84. Această sumă este suficientă pentru a compensa prejudiciul moral cauzat Mariane Culeac și este proporțională cu intensitatea ingerinței în drepturile sale.

85. Prin considerațiile depuse în instanța de recurs, Mariana Culeac a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă totală de 9 000 de lei, dintre care 5 000 de lei pentru serviciile prestate în prima instanță și 4 000 de lei pentru serviciile prestate în instanța de apel și în instanța de recurs.

86. Potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică se compensează în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile.

87. Completul de judecată reține că Mariana Culeac a fost reprezentată de avocat, fapt confirmat prin mandatul anexat la materialele cauzei (f.d. 31). Totodată, actele dosarului confirmă participarea avocatului la apărarea intereselor reclamantei pe parcursul examinării cauzei (f.d. 50, 197).

88. La stabilirea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate, instanța ține cont de volumul activității efectiv desfășurate de avocat, confirmat prin actele prezentate (f.d. 51, 198), de complexitatea cauzei, durata examinării acesteia, precum și de rezultatul obținut în proces.

89. Completul de judecată constată că asistența juridică acordată Mariane Culeac a fost reală și necesară. Totodată, având în vedere volumul serviciilor prestate și faptul că pretențiile reclamantei sunt admise doar parțial, suma de 9 000 de lei solicitată nu poate fi compensată integral.

90. În aceste condiții, Completul de judecată apreciază că suma de 5 000 de lei reprezintă un quantum rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate Mariane Culeac. În rest, cererea privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică urmează a fi respinsă.

91. Cu referire la taxele de timbru, Completul de judecată reține că, potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, acestea fac parte din cheltuielile de judecată și urmează a fi repartizate potrivit regulilor prevăzute de art. 94 din același cod.

92. Din materialele cauzei rezultă că Mariana Culeac a achitat taxa de timbru la depunerea cererii de chemare în judecată, la declararea apelului și la declararea recursului. Întrucât pentru fiecare dintre aceste etape a fost achitată suma de 200 de lei, quantumul total al taxelor de timbru suportate constituie 600 de lei.

93. Având în vedere că recursul este admis, iar hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, prin care acțiunea a fost respinsă, sunt casate, Completul de judecată consideră întemeiată cererea Mariane Culeac privind compensarea sumei de 600 de lei cu titlu de taxă de timbru.

94. Completul de judecată mai reține că circumstanțele de fapt relevante pentru soluționarea litigiului au fost stabilite de instanțele ierarhic inferioare și nu este necesară administrarea unor probe noi. Eroarea care a determinat respingerea

acțiunii privește interpretarea normelor de drept material și poate fi înlăturată de instanța de recurs prin pronunțarea unei noi hotărâri.

95. Din aceste motive, recursul declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele Marianeii Culeac, urmează a fi admis, decizia din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru și hotărârea din 6 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, urmează a fi casate integral, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

96. În conformitate cu art. 94, art. 96, art. 431, art. 442, art. 444 și art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele Marianeii Culeac.

Casează integral decizia din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Centru și hotărârea din 6 iunie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pronunțate în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mariana Culeac împotriva Statului Republica Moldova, reprezentat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova și Curtea de Apel Centru, privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile organului de urmărire penală și ale procuraturii, și pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Admite parțial acțiunea depusă de Mariana Culeac.

Încasează din bugetul de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Marianeii Culeac suma de:

- 8 000 (opt mii) de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală;
- suma de 5 000 (cinci mii) de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică;
- suma de 600 (șase sute) de lei cu titlu de taxă de timbru.

În rest, pretențiile Marianeii Culeac se resping ca neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat